

မေးခွန်း (၁) အတွက်

ဟာလာလ် **حَل** (ဟာလာ မဟုတ်ပါ) ရဲ့ တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပါယ်က တရားဝင်ခွင့်ပြုသည်လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ တရားမဝင်ခြင်း ဟရမ် **حُرْم** ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲ့ဒီ ဟာလာလ် (တရားဝင်တယ်) ဟရမ် (တရားမဝင်ဘူး) ဆိုတာ- အစားအသောက် တစ်ခုတည်းမှာ သုံးတဲ့ စကားလုံး မဟုတ်ပါဘူး- အလုပ်အကိုင်လုပ်တာမှာ သမ္မာအာဇီဝ ဖြစ်မဖြစ်၊ အိမ်ထောင်ပြုရာမှာ သူတစ်ပါး သားမယား ဟုတ်မဟုတ်၊ အပြောအဆိုမှာ ပီယဝါစာ ဖြစ် မဖြစ် စတဲ့ အရာအားလုံးမှာ ဒီလိုပြောရင် တရားမဝင်ဘူး၊ ဒီလို ပြောရင် တရားဝင်တယ်၊ ဒီလို အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးကို အိမ်ထောင်ပြုရင် တရားမဝင်ဘူး၊ ဝင်တယ်။ ဒီလို အလုပ်ကိုင်က တရားမဝင်ဘူး၊ ဝင်တယ် စတဲ့ နေရာတိုင်းမှာ သုံးပါတယ်။

နောက်တစ်ခုက **အစားအသောက်မှာ ဝက်သား တစ်မျိုးတည်းကို တားမြစ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အသေကောင်၊ သွေး၊ ဝက်သား၊ အလ္လာဟ်အရှင်ကို မတိုင်တည်သော အသား၊ လည်ညှစ်သတ်တဲ့ အသား၊ ရိုက်သတ်တဲ့ အသား၊ ကျသေတဲ့ အသား၊ တိုက်သေတဲ့ အသား လှီးဖြတ်ရန် မမှီလိုက်တဲ့ သားရဲကိုက်သေတဲ့ အသား၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် လှီးသတ်သော အသား တွေ ဖြစ်ပါတယ်။**

အခြား တားမြစ်ခြင်းတွေက မသန့်ရှင်းတဲ့ အစားအသောက်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအစား အသောက်တွေ အကြောင်းကို မရှင်းပြမှီ- ဘာသာတရားတိုင်းမှာ အကပ္ပိယ အသားလို့ ခေါ် တဲ့ မစားအပ်တဲ့ အသားတွေကို ပြဋ္ဌာန်းထားကြောင်း ရူပကို ဗဟုသုတ အဖြစ် ပြောလိုပါတယ်။ ဥပမာ- ဗုဒ္ဓဘာသာ ရဟန်းတော်များကို လူ၊ မြင်း၊ ဆင်၊ ကျား၊ ခြင်္သေ့၊ ခွေး၊ ဝံ၊ သစ်၊ အောင်း၊ မြွေ တို့ကို မစားရဘူးလို့- မဟာဝဂ္ဂ- ၂၈၀ ၂၈၁ မှာ တားမြစ်ထားပါတယ်။

အလားတူပဲ- သမ္မာကျမ်းမှာလည်း ဝတ်ပြုရာကျမ်း ၁၁:၈-၄၇။ တရားဟောရာကျမ်း ၁၄:၈-၂၁ မှာ မစားရတဲ့ အသားတွေကို ပညတ်ထားပါတယ်။ အဲ့ဒီ တားမြစ်ထားတာထဲမှာ ဝက်သားကို မစားရ ဝက်ရဲ့ အသေကောင်ကိုပင် မထိရ၊ မတို့ရလို့ ဆိုထားပါတယ်။ အလျဉ်းကြုံခဲ့ရင် သက်ဆိုင်ရာ ဘာသာက စာပေ ကျမ်းကျင်သူများကိုလည်း အဲ့ဒီလို ဘာကြောင့် တားမြစ်ထားသလဲလို့ မေးမြန်း ဆွေးနွေး ကြည့်စေ ချင်ပါတယ်။

အခု ကျွန်တော်ကတော့ အစ္စလာမ်က တားမြစ်တဲ့ အကြောင်းကိုပဲ ဗဟုသုတ မှီသလောက် ဆွေးနွေးပေးပါမယ်။

(၁) ဝက် လို့ လူတွေ သိနေတဲ့ သတ္တဝါကို အာရိဗီစကားမှာ **خنزير** **ခင်ဇီးရ်** လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပါယ် က ခွာကွဲပြီး စားမြုံ့မပြန်တဲ့ ခြေလေးချောင်း သတ္တဝါ မျိုးရိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ မြင်း- ကုလားအုပ် တို့က ခွာမကွဲဘူး၊ ခွာ တွေ ဆက်နေပါတယ်။ ဝက်၊ နွား၊ သမင်၊ စတဲ့ သတ္တဝါတွေက ခွာ တွေ ကွဲနေ ပါတယ်။ အဲ့ဒီ အထဲက စားမြုံ့မပြန်တဲ့- ဝက်၊ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျား-- စတဲ့ သတ္တဝါတွေကို အစ္စလာမ်က စားသောက်ခြင်း မပြုရလို့ ကုရ်အံ ကျမ်းစားရဲ့ ၂:၁၇၃ နဲ့ ၅:၃ မှာ တားမြစ်ထားပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဘာကြောင့် မစားရဘူးလဲ--- ဆိုတာကိုတော့၊ ၅:၄ (၅:၃ နဲ့ ဆက်တိုက်ဝါကျ) မှာ **أَحْلَ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ** **သန့်စင်သော အရာများသည် သင်တို့ တရားဝင်၏** ဆိုတဲ့ ဝါကျနဲ့ ပူးတွဲ ဖော်ပြထားပါတယ်။ တနည်း အားဖြင့် စားသုံးရန် တရားဝင်သော အရာများသည် သန့်စင်သော အရာများ ဖြစ်၏ ဆိုတော့ စားသုံး ရန် တရားမဝင်သော

အရာများသည် မသန့်စင်ဘူး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ပေးပါတယ်။ မသန့်စင်ဘူး ဆိုတဲ့ စကားက ညစ်ပတ်လို့၊ မစင်တွေပေကျနေလို့၊ ပုပ်သိုးနေလို့-- လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဒီ နေရာမှာ သန့်စင်တယ်လို့ သုံးတဲ့ အာရ်ဗီစကားလုံး **طَيَّبَ** **တျိုင်ယာဘ်** ဆိုတာက အသေးအမွှားလေးက အစ သန့်ရှင်း ကြည်လင်တာ၊ အသေးစိတ် တစ်ခုချင်း စိစစ်ရင် ကောင်းခြင်းနဲ့ မကောင်းခြင်း၊ အကျိုးနဲ့ အဆိုး၊ သွေးဖြူညန့် သွေးနီည စတဲ့ ပူးတွဲတည်ရှိနေတာတွေမှာ အကျိုးပေးမှုဘက်ကို ရာခိုင်နှုန်းပိုက် တာမျိုးကို ဆိုလိုပါတယ်။ အာရ်ဗီစကားမှာ ဆေးကြောသန့်စင်ပစ်လို့ရတဲ့ သဘောကို ဆောင်တဲ့ သန့် ရှင်းစင်ကြယ်မှုများကို **طَهَّرَ** **တွဟရ်** (ဥပမာ ကုရ်အံ ၅၆) အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းဆိုင်ရာ သန့်ရှင်း စင် ကြယ်မှုများကို **كَمَّلَ** **ကကာဟ်** (ဥပမာ ကုရ်အံ ၈၀:၃) စသည်ဖြင့် ဝေါဟာ ခွဲထားပါတယ်။ အခုခေတ် ဆေးသိပ္ပံက-ခြေလေးချောင်း ခွာကွဲ စားမြုံ့မပြန်တဲ့ သတ္တဝါတွေမှာ အစာအိမ် တစ်ခုပဲ ပါပြီး၊ ခွာကွဲ စားမြုံ့ပြန် သတ္တဝါတွေမှာ အစာချေနိုင်တဲ့ အစာအိမ် အကန့် လေးကန့် ပါတယ်- ဒါကြောင့် အစာအိမ် တစ်ခုတည်းပဲ ပါတဲ့ သတ္တဝါတွေဟာ အစာချေမှု အားနည်းပြီး ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ အစာ ကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ရောဂါ ပိုးတွေဟာ မစင်ထဲမှာ ပါသွားခြင်းထက် သူတို့ရဲ့ အဆီ၊ အသားထဲကို ပြန့်ဝင် သွားနိုင် တာများတယ်လို့ ထောက်ခံလာတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ဒီလိုပြောလို့- ဝက်၊ ခွေးသား၊ ကြောင်သား၊ မျောက်သား စားတဲ့ လူတွေ သေကုန်မှာလားလို့ မေးနိုင်ပါတယ်။ ကုရ်အံက အဲ့ဒီ အသားကို စားတဲ့လူတွေ သေကုန်မယ်လို့ ဆိုထားပါဘူး။ အကယ်၍ အကျဉ်းအကြပ်နဲ့ရင်- စားရေရိက္ခာငတ်မွတ်တဲ့ ကပ်ဘေးကြီးဆိုက်ရင်- စားစရာမရှိဘဲ တောထဲမှာ အခက် အခဲဖြစ်နေရင်- အလွန်အရေးကြီးတဲ့ လူရဲ့ အသက်ကို ဆက်ဘို့ အဲ့ဒီ အသားတွေကို အသက်ဆက်စားပိုင်ခွင့် ရှိတယ်လို့ ၂:၁၇၃။ ၅၂:၃ မှာ တပါတည်း ဆိုထားပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာလို အသေကောင်ကိုတောင် မထိရလို့ လုံးဝ ပိတ်ပင်ထားတဲ့ ဥပဒေမျိုး ကုရ်အံမှာ မရှိပါဘူး။

(၂) အသေကောင်၊ **သွေး**၊ လည်ညှစ်သတ်တဲ့ အသား၊ ရိုက်သတ်တဲ့ အသား၊ ကျသေတဲ့ အသား၊ တိုက်သေတဲ့ အသား၊ လှီးဖြတ်ရန် မမှီလိုက်တဲ့ သားရဲကိုက်သေတဲ့ အသား၊--

ဒီအုပ်စုမှာ- အဓိက က သွေး ဆိုတဲ့ အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျသေသေ၊ ရိုက်သတ်သတ်၊ အဓိကသွေးပြန်ကြောမ ဖြစ်တဲ့ လည်ပင်းက သွေးပြန်ကြောကို လှီးပြီး မထုတ်လိုက်ရင် အဲ့ဒီသွေးတွေက သတ္တဝါရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်သွေးကြော၊ သွေးကြောမျှင်များက တစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို ပြန့်သွားပါတယ်။ သွေးကို ၂၂ ဒဗ္ဗ (မီတာဒါမ်) စီးအားရှိသော သွေးလို့ သုံးပါတယ်။ သွေးပြန်ကြော မပါတဲ့ ငါးတို့၊ ဘဲဥတို့ သစ်သီးဝါးလံတို့ကို လှီးဖြတ်ပြီး သွေးထုတ်နေစရာ မလိုပါဘူး။ သွေးကိုလည်း အထက်မှ ရှင်းခဲ့ပြီးတဲ့ သန့်စင်သော အရာများနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး နားလည်စေချင်တယ်။

ဒီနေရာမှာ လည်ပင်းကို လှီးတာက ရက်စက်တယ်၊ လက်ဖြန်က သွေးပြန်ကြောတို့၊ ခြေထောက်က သွေးပြန်ကြောတို့ လှီးလို့ မရဘူးလားလို့ မေးစရာ ရှိလာပါတယ်။ သတ္တဝါအစားအစာ အဖြစ် အသုံးပြုမယ်ဆိုရင်- လက်ဖြတ်၊ ခြေထောက်ဖြတ်ပြီး သတ်တာနဲ့ လည်ပင်းကို ဖြတ်ပြီးသတ်တာ ဘယ်အရာက ပိုပြီး ခံစားမှု သက်သာသလဲ ဆိုတာ ရူပ ကိုယ်တိုင် စဉ်းစားပေါ့။ သေချာတာက ခြေဖြတ်၊ လက်ဖြတ်

လိုက်ရင် အလွန်နာကျင်စွာ ခံစားရပြီး- သတ္တဝါ မသေနိုင်ပါဘူး၊ လည်ပင်းကို လှီးဖြတ်ခြင်းဟာ သတ္တဝါ တစ်ကောင်အတွက် အများဆုံး ၃ စက္ကန့်နဲ့ စက္ကန့် ၂၀ အတွင်းပဲ ခံစားမှု ရှိတယ်လို့ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂ သတ္တဝါများ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးနဲ့ စားနပ်ရိက္ခာဌာနက သုတေသန လုပ်ထားပါတယ်။ (ကမ္ဘာ မှာ ဒေဝဒတ် ကလွဲပြီး အခြား ဘယ်ဘာသာကမှ အသားဝတ္ထုကို အစားအစာ အဖြစ် မသုံးရလို့ တား မြစ်ထားတာ မရှိပါဘူး)။

(၃) အလ္လာဟ်အရှင်ကို မတိုင်တည်သော အသား၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် လှီးသတ်သော အသား- ဒီအဖြေ ကိုတော့ islammyanmar.com ထဲက စာအုပ်စင်ကို သွားပြီး ကုရ်ဘာနီ ဆိုတဲ့ မြန်မာလို စာအုပ်လေး ကို ဖတ်စေချင်ပါတယ်။ အဖြေက ရှည်လွန်းနေလို့ပါ။

လေးစားစွာဖြင့်
ထွန်းထွန်းအောင်